

Αρχιερατικό μνημόσυνο για τους πρωτεργάτες του Τριημέρου Κυριών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου, κατά την εορτή των Αγίων Προφήτου Ζαχαρία και της συζύγου αυτού Ελισάβετ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε τη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Λουκά Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως του Ιατρού, στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των αιμνήστων πρωτεργατών του τριημέρου φιλοξενίας κυριών «Φιλοξενία Δοβρά», Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Πλευράκη, της πρεσβυτέρας Στυλιανής και του Δημητρίου Δημητρακούδη. Συμπροσευχόμενος

παρέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός.

Στην ομιλία του, ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στον Προφήτη Ζαχαρία, προβάλλοντας ως βασικά γνωρίσματα της ζωής του την πίστη, την αφοσίωση στον Θεό και τη θυσιαστική μαρτυρία. Παράλληλα, συνέδεσε το παράδειγμά του με την προσφορά του μακαριστού π. Κωνσταντίνου Πλευράκη και της πρεσβυτέρας Στυλιανής, οι οποίοι αφιέρωσαν τη ζωή τους στη στήριξη παιδιών, εγκύων και οικογενειών που είχαν ανάγκη, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του για τη σημαντική διακονία τους και τη συμβολή τους στη «Φιλοξενία Δοβρά».

Αναλυτικά η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Ἐν ἱερεῦσι πιστός καί ἐν μάρτυσιν ἄριστος καί προφήτης ἔνδοξος ... τριπλῶ στεφάνῳ κατακοσμούμενος».

Εορτάζει και πανηγυρίζει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία τη μνήμη του προφήτου Ζαχαρίου, του πατέρα του τιμίου Προδρόμου και Βαπτιστού του Κυρίου μας, μιας ιερής μορφής που στέκεται στο μεταίχμιο μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης και τιμάται από την Εκκλησία μας ως ιερέυς, ως μάρτυς και ως προφήτης, καθώς στο πρόσωπό του συναντώνται και συνδυάζονται και οι τρεις ιδιότητες.

Ιερέας ευλαβής και πιστός ήταν αφοσιωμένος στη λατρεία του Θεού και την προσευχή, όπως και η ευσεβής σύζυγός του, η Ελισάβετ, παρακαλώντας τον Θεό να δώσει και σε αυτούς ένα παιδί, παρότι είχαν περάσει πλέον τα χρόνια και φαινόταν αδύνατο.

Αυτή την ευλάβεια και την αφοσίωση του ευσεβούς ζεύγους αντάμειψε ο Θεός, χαρίζοντάς τους ένα παιδί, παρότι η Ελισάβετ ήταν μεγάλη στην ηλικία, «ἐν γήρει», λέγει ο αρχάγγελος Γαβριήλ στην Υπεραγία Θεοτόκο, κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού, και διασώζει ο ιερός ευαγγελιστής Λουκάς.

Και δεν τους χάρισε απλώς ένα παιδί, αλλά, όπως προανήγγειλε και πάλι ο Γαβριήλ, ο οποίος εμφανίσθηκε μέσα στον ναό την ώρα που θυμιάζε ο Ζαχαρίας, το παιδί αυτό θα ήταν προφήτης και θα ήταν εκείνος που θα προετοίμαζε τους ανθρώπους για την έλευση του Μεσσία.

Τα γεγονότα που ακολούθησαν είναι γνωστά. Ο Ζαχαρίας δεν πίστευσε στα λόγια του αρχαγγέλου Γαβριήλ, με συνέπεια ο αρχάγγελος να τιμωρήσει την αμφιβολία του με αφωνία, μέχρι την ημέρα που θα πραγματοποιούνται όλα όσα του είπε.

Και ο λόγος του αρχαγγέλου επιβεβαιώθηκε. Ο Ζαχαρίας παρέμεινε άλαλος και σιωπών μέχρι την ημέρα που γεννήθηκε το παιδί και οι συγγενείς θέλησαν κατά την ονοματοδοσία της όγδοης ημέρας, σύμφωνα με την ισραηλιτική παράδοση, να του δώσουν το όνομα του πατέρα του.

Η Ελισάβετ επέμενε ότι πρέπει να του δώσουν το όνομα Ιωάννης, που σημαίνει υιός της χάριτος. Εκείνοι πάλι το αμφισβητούσαν, μέχρι που ο Ζαχαρίας έγραψε το όνομα Ιωάννης, και μόνο τότε μπόρεσε να μιλήσει και πάλι, ευχαριστώντας τον Θεό για τη δωρεά και προφητεύοντας με τον φωτισμό του Θεού το μέλλον του παιδιού του, του αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.

Η αμφιβολία που εξέφρασε ο άγιος Ζαχαρίας στον αρχάγγελο δεν ήταν απιστία ούτε αμφισβήτηση της δυνάμεως του Θεού, την οποία επικαλείτο και εκείνος και η ευσεβής και αγία σύζυγός του, η Ελισάβετ. Ήταν μάλλον έκφραση ταπεινώσεως, γιατί αισθανόταν ανάξιος για να γίνει αποδέκτης μιας τόσο μεγάλης δωρεάς. Γι' αυτό και η τιμωρία που του επέβαλε ο αρχάγγελος Γαβριήλ είχε προσωρινό και παιδευτικό χαρακτήρα, και αυτό αποδεικνύεται από το προφητικό χάρισμα που έλαβε στη συνέχεια, δείγμα της ευνοίας του Θεού.

Όμως ο προφήτης Ζαχαρίας απέδειξε την πίστη του και την εύνοια του Θεού και με το μαρτύριό του. Μετά τη γέννηση του Χριστού ο Ζαχαρίας κήρυττε ότι η Υπεραγία Θεοτόκος γέννησε όντως τον Θεό και παρέμεινε μετά τόκον παρθένος, κάτι που ενοχλούσε τους Εβραίους, όπως και το γεγονός ότι, όταν ο Ηρώδης έδωσε εντολή να σφαγούν όλα τα νήπια μέχρι δύο ετών, ώστε να φονευθεί μεταξύ αυτών και ο Χριστός, ο άγιος Ζαχαρίας έκρυψε την Ελισάβετ και τον μικρό Ιωάννη σε ένα σπήλαιο πέραν του Ιορδάνου, για να σωθεί και να εκπληρώσει την αποστολή του ως Πρόδρομος του Κυρίου.

Τα δύο αυτά γεγονότα εξόργισαν τους Εβραίους που τον κατήγγειλαν στον Ηρώδη και έτσι ο προφήτης Ζαχαρίας εφονεύθη μεταξύ ναού και θυσιαστηρίου, και έλαβε τον στέφανο του μαρτυρίου για να τιμάται όχι μόνο ως πιστός ιερέας και προφήτης αλλά και ως μάρτυς.

Αυτή την ευσέβεια του προφήτου Ζαχαρίου αλλά και της συζύγου του Ελισάβετ καθώς και την αφοσίωσή τους στα έργα του Θεού, μιμήθηκαν και οι μακαριστοί αδελφοί μας, ο πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντίνος Πλευράκης και η ευλαβής πρεσβυτέρα του Στυλιανή, των οποίων τελούμε σήμερα το μνημόσυνο.

Και οι δύο αείμνηστοι αδελφοί μας, μη έχοντας δικά τους παιδιά, αφιέρωσαν τη ζωή τους στα παιδιά που είχαν ανάγκη βοήθειας, αρχικά σε διάφορα σχολεία της Ελλάδος και της Γερμανίας, όπου δίδασκε ο π. Κωνσταντίνος, και στη συνέχεια για

σαράντα και πλέον έτη στο Ίδρυμα «Ό Εύαγγελιστής Μάρκος», το οποίο εμπνεύσθηκε και οραματίσθηκε ο ίδιος, και στο οποίο προσέφερε όχι μόνο την παρουσία του αλλά και τις δυνάμεις και την ενέργειά του μαζί με την πρεσβυτέρα με σκοπό την προστασία της ζωής και της μητρότητος.

Στον ξενώνα που δημιούργησε και λειτουργεί από το 1984 φιλοξενήθηκαν και βρήκαν αγάπη, στοργή και προστασία πολλές εμπερίστατες εγκυμονούσες και κακοποιημένες γυναίκες, με σκοπό να μην προχωρήσουν σε έκτρωση αλλά να βοηθηθούν στη γέννηση και την ανατροφή του παιδιού τους.

Ο αείμνηστος π. Κωνσταντίνος Πλευράκης και η πρεσβυτέρα Στυλιανή συμπαραστάθηκαν και τη δική μας προσπάθεια τα πρώτα χρόνια της οργάνωσης του τριημέρου φιλοξενίας κυριών και τους θυμόμαστε πάντοτε με αγάπη και ευγνωμοσύνη, ευχόμενοι πάντοτε, όπως και σήμερα, για την ανάπαυση των ψυχών τους.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

